8e JAARGe. № 274.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.
Voor Soerabaya ℣ jaar ƒ 24.— ℣ halfj' ƒ 12.— ℣ maand ƒ 2.—
„ Java. do. „ 30.— do. „ 15.—
„ Buitenb. „ do. „ 36.— do. „ 18.—
„ Europa. „ do. „ 50.—
De OOSTPOST verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

DONDERDAG 15 NOVEMBER 1860.

Prijs der Advertentiën.
De prijs der ADVERTENTIEN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentien met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

DE NAAM.

(Vervolg.)

Op eenigen afstand van zijne eerste standplaats woonde in de eerste jaren van zijne bediening, en in een vrij groot, maar tamelijk vervallen heerenhuis, eene oude dame, van wie men in de gemeente niet veel meer wist dan dat zij zeer rijk moest zijn, en die het overigens blijkbaar opzettelijk vermeed met de buitenwereld in aanraking te komen. Zij leefde meestal alleen met een bediende, die ook reeds niet jong meer was, en ontving slechts van tijd tot tijd een vlugtig bezoek van hare twee neven, DORUS en FREDERIK ALTINK, de zonen van haren overleden broeder, en de vermoedelijk eenige erfgenamen van hare bezittingen. Ofschoon zij getrouw ter kerke kwam, werd dominé VAN DAM, telkens wanneer hij haar een bezoek wilde brengen, door haar zoo koel en met zulk eene grillige onbeleefdheid ontvangen, dat hij geëindigd was met zich niet meer in hare woning vertoonen. Des te vreemder was het hem dus voorgekomen, toen de knecht van jufvrouw ALTINK hem eens op eenen avond de dringende begeerte van zijne meesteres kwam te kennen geven om hem te spreken. Hij was gegaan en had de oude dame vrij ziek en, tegen alle gewoonte aan, vurig verlangend naar toespraak en troost gevonden. De ziekte bleef duren; dominé VAN DAM stelde voor aan hare neven te schrijven, hetgeen zij na eenige aarzeling goedkeurde. Nog vóór deze waren aangekomen had zij hem met eene vertrouwelijkheid, te onbepaalder naar mate zij vroeger meer terughoudend was geweest, een blik vergund in hare levensgeschiedenis en in haar gemoed. Vooral had zij lang en veel gesproken over hare neven; hoe DORUS, altijd zwak en onbezonnen, de dwaasheden van zijnen studietijd had bekroond door een huwelijk met een meisje dat fortuin nog beschaving bezat; hoe hij, toen zijne vrouw hem reeds spoedig was ontvallen, was achtergebleven met twee jonge kinderen, en thans in vrij kommervolle omstandigheden leefde. Verder, hoe FREDERIK, voorzigtiger maar ook minder goedhartig dan zijn broeder, zich door stalen vlijt en spaarzaamheid op de eerste sporten had weten te dringen van den ladder, die hem tot eene der hoogste maatschappelijke positien zou kunnen opvoeren. Beide broeders, de een om zijne verregaande loszinnigheid, de ander om zijne listige achterhoudendheid, stonden niet zeer hoog in de schatting van hunne tante aangeschreven. Het was daarom, dat zij, — die, wanneer zij eenmaal tot iets was besloten, zich niet ligt liet terughouden van de uitvoering, en die een onbepaald vertrouwen had op den man die haar meer dan twintig jaren trouw had gediend, — verreweg het grootste gedeelte van hetgeen zij bezat, bij testament aan den laatstgenoemden had vermaakt, met deze bepaling alleen dat hij het bij zijnen dood zou achterlaten aan dien der beide broeders of hunne bloedverwanten, wien het, naar zijne meening, alsdan het meest zou toekomen. Deze beschikking, welke zij den predikant mededeelde, was ook door haar aan de neven bekend gemaakt, en, ondanks hetgeen deze er regtstreeks of zijdelings tegen in mogten brengen, in behoorlijken vorm vastgesteld. DANKERT, de knecht wist niets van het fortuin dat hem boven het hoofd hing, en jufvrouw ALTINK had het den predikant niet onduidelijk te kennen gegeven dat hij door haar in het vertrouwen was genomen, om na haren dood de gevorderd, de uitvoering van haren uitersten wil te kunnen verzekeren.

De neven waren op de oude huizinge aangekomen, en van dat oogenblik af had dominé VAN DAM zich slechts zelden den toegang tot de zieke zien verleenen; ja, hij had haar gedurende eene geheele week niet eenmaal kunnen naderen, toen DANKERT hem met de grootste ontsteltenis kwam berigten dat zij de dood nabij scheen te zijn, en herhaaldelijk naar hem had gevraagd, zoodat hij, ondanks hetgeen door de neven daar tegen was aangevoerd, den leeraar kwam smeeken hem onmiddellijk naar het sterfbed te vergezellen. Toen hij er aankwam vond hij er de twee neven alleen, en werd door DORUS met kwalijk verholene onrust, door FREDERIK met zigtbaren onwil begroet. De dood scheen reeds zijne prooi te hebben bemagtigd; maar neen, één oogenblik was het bewustzijn nog teruggekeerd. Zij had den predikant gezien, hem gewenkt nader bij te komen, en nauw hoorbaar had zij hem toegefluisterd: „ Daar... daar in die secretaire, daar is het... er is geen ander, geloof hen niet... zij hebben... o.. God.. ik sterf!" En toen was alles uit geweest.

De begrafenis was afgeloopen en de predikant vernam van den notaris dat er een testament was gevonden, waarbij de neven als universele erfgenamen werden aangewezen. Hij schtte zich, door hetgeen de gestorvene hem had

VERKOOP VAN EEN SCHIP.

Op Woensdag den 28 November 1860

zullen de commissionairs John Pryce & Co. te *Batavia* voor rekening van belanghebbenden publiek verkoopen het Nederl. schip **BIESBOSCH**, kapitein J. H. Mugge, groot 501 gemeten lasten met STAAND en LOOPEND TUIG, een stel ZEILEN, 3 ZWARE ANKERS en KETTINGEN, waarvan een 105 vadem en twee 90 vadem lengte hebben, 8 WATERKETELS ieder inhoudende ruim 3 leggers en eenige WATERVATEN.

Verder de INVENTARIES en GOEDEREN van genoemd schip.

Soerabaya, B. KOPERSMIT & CO.
9 *November* 1860. (1806)

HOUTVENDUTIE

TE

Sidho-Ardjo

op Donderdag den 6den December aanstaande

VAN

725 STUKS BALKEN

(1715) P. C. VAN ROIJEN.

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

HET STOOMSCHIP AMBOM,

kapitein **Vogel,**

vertrekt naar **Batavia** via **Samarang** *op Vrijdag den 16den November.*

Adres bij

(1811) **W. CORES DE VRIES.**

HET VERTREK DER STOOMBOOT

OENARANG,

Kapitein S. van Hulstijn,

van **Soerabaija**, naar **Samarang** en **Batavia** is bepaald

op den 5den en 20sten dezer.

De Agenten,

(1747) **ADAM & CO.**

STOOMBOOT

PRINS VAN ORANJE.

directe dienst tusschen Sourabaija, Batavia & vice versa.

gedurende **November.**

Vertrek van **Soerabaija**	Verblijf te **Batavia**	Vertrek van **Batavia**
Zaturdag den 3den	5, 6, 7 en 8sten	Vrijdag den 9den
Dingsdag den 13den	15, 16, 17 en 18den	Maandag den 19
Vrijdag den 23sten	25, 26, 27 en 28st.	Donderdag den 29

Dus in ééne week heen en terug, met 4 dagen oponthoud te Batavia.

(1712) MAJOR MATZEN & CO.

VERTREK VAN SCHEPEN.

PASSAGE NAAR NEDERLAND.

wordt aangeboden per het campagne Barkschip

AEGIDIA PAULINA,

gevoerd door kapitein Itz.

Deze bodem heeft luchtige en comfortable inrigtingen voor passagiers, vaart eenen geëxamineerden geneesheer en zal in den loop der maand December vertrekken.

Nadere inlichtingen te bekomen bij den gezagvoerder in het *Marine Hotel*, en bij

de agenten,

(1853) **B. KOPERSMIT & CO.**

Per het Nederlandsche Campagne Clipper Fregatschip

AMSTERDAM (A1)

gevoerd door Kapt. F. G. Wilgmink,

wordt passage aangeboden naar **Amsterdam.**

Het schip heeft doelmatige en comfortable inrigtingen voor passagiers, voert een geëxamineerd geneesheer en zal in den loop der volgende maand vertrekken.

Voor nadere informatiën wende men zich tot den gezagvoerder in het *Java-hotel*, of bij

de agenten,

(1843) **B. KOPERSMIT & CO.**

Zij die iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn aan de nalatenschap van wijlen den heer Pieter Swerver, den 23sten September ll., te 's Gravenhage overleden, worden verzocht daarvan binnen drie maanden, te rekenen van heden, opgave of betaling te doen, aan de executeuren testamentair.

Soerabaya, ANEMAET & CO.
15 *November* 1860. (1850)

SOCIETEIT CONCORDIA

THÉ DANSANT

op den 17den dezer.

10 *November* 1860. *De Secretaris,*
(1822) **STOELMAN.**

VEREENIGING VAN ASSURADEUREN TE AMSTERDAM.

De ondergeteekenden hebben de eer belanghebbenden te berigten, dat zij door de vereeniging van Assuradeuren te Amsterdam benoemd zijn tot agenten voor *Soerabaija* en omliggende plaatsen, en zij deze benoeming aangenomen hebben.

Schepen en goederen verzekerd te Amsterdam, zijn bij beschadiging aan het toezigt van het agentschap onderworpen, en worden belanghebbenden, in het belang van die het aangaat, uitgenoodigd bij zeeschade dadelijk kennis te geven aan

De agenten voor Soerabaija en omliggende plaatsen van de Vereeniging van Assuradeuren te Amsterdam.

(1681) P. KERVEL & CO.

WORDT TE KOOP AANGEBODEN.

Het Logement en sedert 30 jaren scheepsleverantie-huis te Banjoewangi. Nadere informatien bij de eigenaresse.

Banjoewangi, **WED. DE TORREZ.**
Nov. 1860. (1839)

Bij de Agenten te Soerabaija

VAN DE

OOST-INDISCHE ZEE EN BRAND ASSURANTIE MAATSCHAPPIJ.

gevestigd te Batavia,

is thans gelegenheid tot het onmiddelijk verzekeren tegen gevaar voor Zee en Brand.

SCHIMMELPENNINCK & CO

(1214) *Agenten.*

Ter voorkoming van misverstand en de mogelijke gevolgen van dien, vermeenen de ondergeteekende het van hunnen pligt ter kennisse van belangstellenden te brengen, dat de te Rotterdam opgerigte firma:

NIEUWENHUIJS & CO.

„voor het verduurzamen van levensmiddelen en het „drijven van handel daarin, benevens in verdere „Scheeps-provisien", in geene de minste betrekking staat tot de reeds sedert vele jaren te Amsterdam, (Buitenkant bij de Kalkmarkt *U No.* 65) bestaande firma.

J. H. NIEUWENHUIJS Jr. & Comp.

Amsterdam,
6 *Februarij* 1860. (488)

COLEMAN'S EUROPEAN AND AMERICAN HOTEL.

Point de Galle.

De ondergeteekenden, gedurende eenige dagen in bovengenoemde Hotel gelogeerd geweest zijnde, verklaren op verzoek van den eigenaar aldaar zeer naar hun genoegen te zijn geweest, en zoowel tafel, als bediening en zindelijkheid, niets te wenschen overliet.

DE KOCK.
J. GROLL.
L. KNIFFLER.
(1853) **J. F. VAN LEEUWEN.**

Nederlandsch-Indische

ZEE- EN BRAND-ASSURANTIE MAATSCHAPPIJ.

Bovengenoemde MAATSCHAPPIJ is voortdurend bereid tot het sluiten van verzekeringen tegen brand

op **Woon-** en **Pakhuizen, Meubilair, Koopmansgoederen,** enz., alsmede op **Fabrieken** en **Industriëele Etablissementen.**

Informatiën te bekomen bij de Directie te Batavia en bij hare Agenten de Heeren:

B. KOPERSMIT & CO. te *Samarang*, en
FRASER EATON & CO. te *Soerabaija.*

Namens de Directie:
WIGGERS VAN KERCHEM, *Direkteur.*
F. H. TIEDEMAN, *waarnemend* „
(797)

EEN STEENEN HUIS en **BIJGEBOUWEN** met regt van opstal op **EEN ERF** en **TUIN** groot 800 vierkante ellen, gelegen aan de *Kalie-Anjer*, buiten de onteigenings-limite der vesting te Soerabaya.

Te bevragen bij den uitgever dezes. (1732)

FRAAIJE

JAPANSCHE SCHUTSELS

van 8 bladen.

BIJ

LEROUX & CO.

gezegd, verpligt de zaak op nieuw te doen onderzoeken. De secretaire was geopend geworden; men had eerst niets gevonden, maar eindelijk in eene geheime lade een testament in behoorlijken vorm ontdekt, dat de beschikking behelsde zoo even door ons medegedeeld. Het onderzoek was geschied terwijl Dorus Altink in eén van de benedenkamers was achtergebleven; zijn broeder had hem den uitslag medegedeeld, en vervolgens verzocht een ander testament te toonen dat door hem was gevonden, en dat van veel jongeren datum was dan het andere. De notaris had verklaard dat het jongste testament het andere vernietigde, maar dominé van dam, die Dorus scherp in het oog had gehouden, had dezen plotseling en op plegtigen toon afgevraagd, of hij volkomen overtuigd was dat zijne tante met haar volle bewustzijn en uit eigene beweging het latere stuk had bekrachtigd. De ongelukkige was verbleekt, had stotterend en ontwijkend antwoord gegeven, en was geeindigd met in wanhoop uit te roepen: „Neen! dat is te veel! Ik kan... ik... Frederik, vergeef het mij... de handteekening is valsch!"

Frederik Altink naderde snel en heftig zijn broeder en voerde hem de kamer uit. De predikant, en allen die met hem getuigen waren geweest van dit zonderlinge en onverwachte tooneel, stonden als verpletterd.

De man van de wet was de eerste geweest die tot bezinning was gekomen en gehandeld had. Er werd proces-verbaal opgemaakt van het gebeurde, en toen Frederik Altink, na een paar dagen zonder zijn broeder was teruggekomen, had hij de grootste moeite gehad om den loop van het regt te stuiten, maar het toch zoo ver weten te brengen, dat er geene vervolging werd ingesteld vóór dat zijn broeder zich in veiligheid bevond.

— Uw oom" zoo had de predikant zijn verhaal besloten, „vervoegde zich daarna bij mij; hij verried door niets dat mijne handelwijze hem had beleedigd, of dat hij het geldelijk nadeel hetwelk hij er door leed, betreurde. Hij verzekerde mij, te hebben geloofd aan de echtheid van het testament, tot dat zijn broeder zijne schuld had beleden. Hij toonde mij eene nadere schriftelijke bekentenis van uwen onvoorzigtigen vader, waarbij deze verklaarde, geheel zonder medeweten van zijnen broeder het stuk geschreven en de handteekening hunner tante nagebootst te hebben. Ofschoon die maatregel van uwen oom op zich zelf zeer natuurlijk was, bleef er altijd iets over in deze geheele zaak, en in de wijze waarop hij èn van zich zelven èn van uwen vader sprak, dat mij eene onverklaarbare huivering aanjoeg. Toch kon ik hem de belofte niet weigeren van ter wille van de eer der familienaam — waarvoor hij, zooals hij zeide, alles wilde opofferen, waarvoor zijn broeder eene vrijwillige ballingschap had gekozen boven de kansen van een proces, waarvoor hij zelfs zich wilde belasten met de opvoeding van een van diens kinderen, — de treurige zaak zoo min mogelijk in herinnering te brengen. Welnu! ik had geene reden om het tegendeel te willen. Uw vader achtte ik zwaar genoeg gestraft voor hetgeen hij had gedaan; de wil van jufvrouw Altink werd vervuld: Dankert bleef in de heerenhuizinge, en wat zeker nog al pleit voor het doorzigt zijner meesteres, hij beschouwde zich blijkbaar alleen als rentmeester van het kapitaal dat eenmaal tot hare bloedverwanten moest terugkeeren.

— Uw oom, van wien ik trouwens, bij zoo veel koelheid in het berekenen, bij zoo veel energie in het handelen, bij zoo veel schranderheid als hij ten toon spreidde, naauwelijks iets anders had gewacht, wischte het gebeurde schier geheel uit de herinnering door de stoute sprongen waarmede hij in zijne carrière vooruit kwam, door een rijk en aanzienlijk huwelijk dat hij, naauwelijks een jaar na de dood zijner tante, sloot. Wij zagen elkander sints niet meer. Toen Karel in de residentie werd geplaatst, dacht ik, dat het goed voor hem kon zijn, de welwillendheid van mijnheer Altink voor hem in te roepen... nu! gebaat heeft het niet veel, dan alleen misschien dat het hem in de gelegenheid heeft gebragt u te leeren kennen, u tot mij te voeren, en dat het mij welligt nu in staat stelt iets te doen, opdat de zwakheid des vaders niet ten eeuwigen dage drukke op zijne kinderen."

— En gij hebt dus geloofd... gelooft nu nog steeds aan de zwakheid, ach! waarom zou ik het niet uitspreken.... aan de schuld mijn vader?" had Anna gevraagd na eene wijle van pijnlijk nadenken.

— Kon ik anders?" was alles wat de goede predikant op meêwarigen toon had te antwoorden.

(Wordt vervolgd.)

SOERABAYA, den 15den November 1860.

Bij het ter perse leggen dezer was de post van de west nog niet aangekomen.

NEDERLAND.

— Onze stadgenoot, de heer H. Feteris, architecten timmerman, alhier, is onlangs (8 dezer) met twee werklieden, een timmerman en een metselzaar, naar Ystadt, in Zweden, vertrokken, om aldaar op Hollandsche wijze te vervaardigen een eest tot het droogen van granen. Het verheugt ons, dat aan onze bekwamen stadgenoot zulk eene eervolle onderscheiding te beurt valt en onwillekeurig geeft de vermelding hiervan ons aanleiding te herinneren, dat ook in vroegere eeuwen door Nederlanders niet weinig is bijdragen tot het verhoogen van den bloei van Zweden, niet alleen wat betreft zijne industrie, maar ook de beoefening van kunsten en wetenschappen. Ten tijde van Gustaaf Adolf was Zweden in de krijgsdienst niet alleen, maar ook in de meeste takken van volksvlijt nog achterlijk en lokte deze vorst eene menigte nederlandsche officieren, lanbouwers en kooplieden naar zijn rijk, die aldaar veel hebben toegebragt tot het welgelukken der ondernemingen van dien vorst en tot den luister van zijne regering. Gothenburg, de tweede stad des rijks, waar een amsterdamsch koopman, Abraham Cabeljaauw, de eerste burgermeester werd, was zijne stichting aan ongeveer honderd huisgezinnen van hollandsche visschers verschuldigd. Lodewijk de Geer, een aanzienlijk Hollander, die door den onsterfelijken Gustaaf Adolf met onderscheiding behandeld werd, beweest Zweden eene groote weldaad door het aanleggen van koper- en ijzersmelterijen en ruste op eigen kosten, met toestemming der Staten, in de hollandsche havens eene vloot uit van 30 schepen, welke die van Denemarken ten voordeele van Zweden versloeg.

— Aan den *Précurseur* wordt uit Parijs gemeld, dat Rudio en Gomez, de twee medepligtigen aan den bekenden moord aanslag van Orsini, na hunne ontvlugting uit Cayenne zich naar Nederland hebben begeven en dat daarop hunne uitlevering door de fransche regering onlangs is gevraagd, hetgeen echter door de nederlandsche regering met eene volstrekte weigering is beantwoord.

BELGIE.

— Men zegt, dat keizer Alexander, door tusschenkomst van den prins-regent, den koning der Belgen heeft doen weten hoe groot genoegen het hem verschaffen zou hem persoonlijk te kunnen betuigen op welke hooge waarde hij het karakter en de houding van dien vorst schat. Van het antwoord des konings op deze thans vooral dubbel merkwaardige tegemoetkoming zou het afhangen of hij eene uitnoodiging ter bijwoning van het vorsten-congres te Waschau ontvangen zal.

— Onze regering gevolg gevende aan de herhaalde aanzoeken uit de gemeenten, die aan de hollandsche grenzen gelegen zijn, heeft besloten een kantoor van in- en uitgaande regten te Sandvliet te vestigen. Tevens verneemt men, dat de regering der Nederlanden van haren kant zich verbonden heeft, om op haar grondgebied in dezelfde in nabijheid, insgelijks zoodanig kantoor te vestigen.

FRANKRIJK.

De Bey van Tunis, die den keizer te Algiers is komen begroeten, heeft Z. M. de ridderorde van de Nichan in diamanten overgereikt, terwijl de keizer wederkeerig den Bey met het grootkruis der orde van het Eerelegioen heeft versierd.

— Naar men verneemt heeft de generaal de Beaufort den keizer een verslag gezonden, waarin hij te kennen geeft dat het noodzakelijk is Syrie minstens voor den tijd van twee jaren te bezetten.

— Er is een gestreng onderzoek door de regering gelast om den persoon op het spoor te komen, die door het valsche berigt dat de Oostenrijkers den Mincio waren overgetrokken, eene daling op de beurs heeft bewerkt.

— Nooit zijn zoo veel naamlooze en onderteekende aanklagten bij de prefectuur van policie te Parijs ingekomen, als tegenwoordig het geval is. De policie neemt dan ook in alle opzigten de strengste maatregelen van voorzorg. Niet alleen is het grootste gedeelte van het garnizoen in de kazernes geconsigneerd, maar al de policie agenten die gewoonlijk tegen den nacht naar huis gaan, moeten nu voortdurend in hunne wijken op hun post blijven of althans ieder oogenblik ook des nachts beschikbaar zijn. Ook is het geleide van den kroonprins dezer dagen verdubbeld.

De *Moniteur de la Cote d'or* van Dyon bevat het volgende: — Toen de keizerlijke reizigers het vondelingshuis bezochten hadden al de kinderen zich op de voorplaats verzameld. Een kleine knaap bood der keizerin een bouquet aan welke zoo groot was dat hij hem naauwelijks konde dragen. Hare majesteit omhelsde het kind met de meeste hartelijkheid. Nadat het vorstelijke echtpaar de kinderen had hooren zingen en na daarover hunne tevredenheid te hebben betuigd, werden de inrigtingen van het gesticht in oogenschouw genomen. De keizer en de keizerin vertrokken daarna onder het vernieuwde gejuich der kinderen, als wanneer men een van hen hoorde uitroepen: *„En lang leve ook mijnheer de pastoor!* De keizerin kon zich niet onthouden om te glimlagchen en de keizer, zich tot den pastoor wendende, zeide: „Niets kan billijker zijn, mijnheer de pastoor! dan dat deze kinderen ook u hunne dankbaarheid betuigen voor hetgeen zij u verschuldigd zijn en voor de zorg waarmede gij over hen waakt. Alvorens het gebouw te verlaten onderhield de keizerin zich nog een oogenblik met de superieure van de Petits-Soeurs welke daar tegenwoordig was; hare majesteit gaf haar leedwezen te kennen dat zij uit gebrek aan tijd niet in staat was om de in dat gesticht verpleegd wordende oude lieden te bezoeken.

ENGELAND.

— Volgens het *Court Journal* is eene petitie der Drusen aan koningin Victoria onderweg, waarin zij hare bescherming inroepen tegen onderdrukking en eene partijdige regtspraak. De petitie is vergezeld van een dagboek van al de gebeurtenissen, welke in de laatste maanden in den Libanon zijn voorgevallen.

— De *Great Eastern* is thans op zijne helling geheel afgekrabd en wordt met eene soort van lak overstreken, ten einde het schip des te gemakkelijker door het water te doen gaan. Op 1 Oct. zal het vaartuig weder van de helling worden afgelaten. Inmiddels blijft het bezoek even druk gevende eene wekelijksche zuivere winst van 500 £.

— De gezagvoerder van het uit Rio Grande te Plijmouth aangekomen schip *Progress* verhaalt, dat niet alleen hij, maar de gansche bemanning op den 5den Aug. nabij de St. Paulsrots eene zoo geduchte beving der zee, waarschijnlijk het gevolg van eene vulcanische uitbarsting, heeft opgemerkt, dat een ieder vreesde op eene onbekende klip geraakt te zijn; uit onderzoekingen waarnemingen was dit echter gebleken niet het geval te wezen.

— De stoomboot *Lady Elgin* is den 8sten op het Bovenmeer door een schoener aangezeild en dientengevolge gezonken; 300 menschen verloren daarbij het leven.

— Volgens berigten uit Honduras heeft Walker, ingevolge het aanzoek van den kommandant van een aldaar aangekomen Britsch stoomschip, *Truxillo* ontruimd.

— De voornaamste engelsche bladen houden niet op hunnen raad te doen hooren in het conflict tusschen Garibaldi en graaf Cavour, en geven voorts de hoop te kennen, dat er iets zal gevonden worden, om eene toenadering tusschen hen te bewerkstelligen, als het eenige middel om de vrijheid van Italie te verzekeren. Indien dit middel niet gevonden werd, dan zullen de resultaten, volgens die bladen, voor Italie welligt slechts verkregen zijn, om die weder verloren te doen gaan.

—Het werk van Napoleon III, *het leven van Julius Cesar* is reeds vertaald door zekere miss Booth, en zal volgens een der dagbladen, bijna te gelijker tijd met de fransche uitgave verschijnen. Lord Broughams geschrift over de Britsche constitutie, verschijnt in November.

— De ingenieur Ross, die onder Stephenson het opzigt over de Victoriabrug had, is waanzinnig geworden en bevindt zich thans in een krankzinnigen-gesticht.

— In het graafschap Morris of Nieuw-Yersey, is een man overleden Wesley Hare genaamd, die 600 ponden zwaarte had. Hij laat eene weduwe na die 500 ponden weegt.

DUITSCHLAND.

— De redevoeringen, door den kardinaal-aartsbisschop von Rauscher en door graaf Thun in den rijksraad gehouden ter verdediging van het concordaat, hebben groot opzien in het land verwekt; de indruk daardoor te weeg gebragt, is verre van gunstig te heeten. In de hoogste regeringskringen in men nog steeds wankelend; slechts omtrent een punt bestaat eensgezindheid naar het schijnt. Het eenige redmiddel, hetwelk ter hand zou kunnen genomen worden om het land uit de bestaande moeijelijkheden te redden, daarvan weigert men hardnekkig gebruik te maken, en dit middel is: *de afstand van Venetie.*

— Voor eenige tijd had de minister van justitie, bij aanschrijving aan de regtbanken in de Woiwodina toegestaan het gebruik der Hongaarsche en Servische talen, even als de Duitsche welke vroeger uitsluitend moest gebezigd worden. Bij een nieuw besluit is het gebruik der hongaarsche taal bij de regtbanken aldaar verboden en mag slechts gekozen worden tusschen de Servische en Duitsche talen. Dit besluit is te zonderlinger, dewijl de jongste volkstelling het bewijs heeft geleverd dat het Hongaarsche element bijna even sterk vertegenwoordigd is in de Woiwodina als het Servische.

— Men verzekert van eene goed onderrigte zijde, dat van wege de regering last is gegeven om de paarden der artillerie, welke sedert het op voet van vrede brengen des legers aan landbouwers ten gebruike zijn afgestaan tot den 1sten Junij des volgenden jaars bij de tegenwoordige gebruikers zullen verblijven onder gehoudenheid om ze op eenen bepaalden tijd te doen monsteren.

— De bibliotheek van Humboldt is voor 12,000 th. aangekocht door de boekhandelaren Ascher; de verzameling kostbaarheden en rariteiten is mede tegen ongehoord lage prijzen van de hand gegaan. Voor de beroemde schilderij van Ingres, voorstelende den dood van Leonardo da Vinci, werd slechts 515 th. besteed; voor de oorspronkelijke teekening van Kosmosmedaille door von Cornelius, niet meer dan 52 th., terwijl de doos, waarin zij bewaard wordt had alleen 150 th. gekost; voor vier tekeningen van Rugendas, welke Humboldt zelf voor 1000 th. had aankocht, 120 th. De andere voorwerpen gingen voor even lage prijzen van de hand.

— De bekende publicist Uhlich is door de policie van Brunswijk zonder vorm van proces uit het land gezet. In een der dagbladen dezer hoofdstad geeft de heer Uhlich daarvan kennis en vraagt: welke soort van vrijheid heerscht er thans in Duitschland, dat een Duitscher zonder zich aan schending eener wet te hebben schuldig gemaakt, gevaar loopt geheel willekeurig uit het land, waarin hij zich bevindt, te worden verwijderd?

— Uit Waldshut wordt berigt, dat tegen den hofraad Buss, Prof. te Freiburg, proces-verbaal is opgemaakt als hebbende hij zich schuldig gemaakt aan het bezigen van beleedigende uitdrukkingen jegens het Badensche volk. Hij heeft namelijk gezegd, dat het zoo dom was als ossen.

ITALIE.

— Volgens bijzondere mededeelingen uit Turyn, houdt Kossuth met zijn „generalen staf" zich openlijk bezig om alle maatregelen te nemen, welke hij noodig acht tot het openen van een veldtogt in Hongarije.

— De regering heeft gisteren namiddag berigten van den heer de Grammont en den generaal de Goyon ontvangen, die voorsterkt bevredigend zijn. Men verzekert, dat de h. vader nog niet besloten heeft het graf van den „h. Petrus te verlaten," hetgeen hij zelf in 1849, bij zijn terugkeer te Rome, „den grootsten pligt van het hoofd der geloovigen" heeft genoemd. Men verzekerde zelfs, dat er nieuwe depêches aan den franschen gezant en aan den bevelhebber der troepen te Rome waren verzonden, waarin hun wordt gelast, op nieuw den paus van de noodzakelijkheid te overtuigen om te Rome te blijven.

— De eerste nederlaag van den generaal de Lamoricière en het insluiten van al de pauselijke troepen te Ancona, zullen natuurlijk invloed op de gedragslijn van den koning van Napels uitoefenen. Niettegenstaande zijn consul te Bordeaux in een blad dier stad het berigt logenstraft, dat zijn vorst uit het koningrijk Napels is vertrokken en er bijvoegt, dat zijn ministerie thans uit de heeren Cavella [oorlog en buitenl. zaken], Ulloa [justitie], Carbonelli [financien en openbaar onderwijs] en Retro [marine] bestaat, verzekert men dat koning Frans er ernstig aan denkt zijne troepen af te danken en het land te verlaten.

— De heer A. Dumas is te Napels aangekomen, waar hij zijnen intrek heeft genomen in het paleis Chiaramonté. Hij heeft op 13 September een groot gastmaal gegeven ter eere der bemagtiging van Napels door Garibaldi, waartoe hij het zijne zou hebben bijgedragen. Dumas verzekert, dat hij tot directeur der schoone kunsten in het gewezen koningrijk zal worden benoemd, en stelt zich voor, dat onder zijn bestuur de laatste hand zal worden gelegd aan de opgravings-werken te Pompeï.

AMERIKA.

Een New Orleansch blad deelt mede dat een zekere heer Henrij, een gewezen koopman in die stad, en die werd vooronderstelt van te zijn omgekomen bij de schipbreuk van den stoomer *Arctic*, op het onverwachts weder is voor den dag gekomen: —

„Toen alle hoop dat hij nog in leven zoude zijn verdwenen was, trad zijne nog jeugdige vrouw met den eersten klerk van haren vermoedelijk overleden echtgenoot in het huwelijk. Het echtpaar leefde verscheidene jaren zeer gelukkig, in welken tijd de familie nog met drie spruiten werd vermeerderd. Den 4 Augustus jl. outving de vrouw een brief uit New-York, geschreven door haren vorigen echtgenoot. Met nog vijf andere schipbreukelingen was hij in zee door eenen walvischvaarder opgevischt, met welk vaartuig hij eene lange reis had gedaan. Dit schip had later ook schipbreuk geleden en was het hem met de vijftien opvarenden mogen gelukken om zich op een eiland te redden, van hetwelk zij door eenen anderen walvischvaarder werden afgehaald en naar New-York gebragt.

Wiens nu zal zij zijn?

SYRIE.

Fuad Pacha gaat door met het nemen van maatregelen om de pachas en de ambtenaren die nedepligtig zijn geweest aan de moordtooneelen in Syrie ten ernstigste te straffen. Het is bijna zeker dat de meest schuldige personen aan deze gruwelen zich te Constantinopel, dan wel te Parijs, ophouden. De Drusen weigeren eenige uitlevering tenzij zij van Engeland de belofte verkrijgen dat er een volledig onderzoek zal worden ingesteld; zij willen naar hunne bergen terugkeeren, hetgeen de Franschen hen waarschijnlijk niet zullen kunnen beletten. De Drusen hebben met brieven, welke door hen zijn onderschept, bewezen dat de Maroniten door de roomsch catholijke zendelingen aangespoord zijn om hen aantevallen, en dat zij van wapenen waren voorzien door Frankrijk en andere catholijke landen.

CHINA.

Uit Swatow berigt men het bombardement van een weder ongelukkig dorp. De Britsche Consul had kennis ontvangen van de namen der chinezen welke den aanval hadden bestuurd bij de heeren Jardine Matheson en Co op het Double-eiland waarop hij den 19 September de gun- boot *Weazel* naar het dorp Boehoeij, gelegen in den Haimankreek, zond. Na aankomst aldaar werd de plaatselijke autoriteiten een tijdsverloop van drie dagen toegestaan om de geroofde goederen terug te geven en de schuldigen uit te leveren. Dit werd echter bepaald geweigerd waarop, na het verstrijken van den bepaalden tijd, de gun- boot zijn vuur opende. Na eenigen tijd te hebben gevuurd werd eene divisie met een houwitser naar den wal gezonden, deze magt werd echter door de inwoners naar de booten terug gedreven. De gun- boot veranderde alstoen van positie om zijne granaten beter tusschen de huizen te kunnen werpen, en werd er inmiddels eene boot afgezonden om de uitwerking der projectielen nategaan. Deze boot, waarin zich een officier en vier man bevonden, werd door de bevolking verrast en genomen: De *Weazel* had op het laatst nog veel moeite om veilig weg te komen. Van de gevangenen zijn brieven ontvangen uit welke het blijkt dat zij meer lijden door angst over hunne onzekere positie dan om andere redenen. De gun- boot is teruggekeerd om versterking te vragen.

GARIBALDI EN CAVOUR.

Garibaldi schijnt veel minder moeijelijkheden te hebben gehad met de huurlingen van den koning van Napels op het vaste land, dan zulks het geval was in Sicilie. Zijn togt, van af den eerste oogenblik zijner landing, doet ons meer denken aan eenen zegerijken intogt uit eene roman, dan aan een geschiedkundig feit. Alleen het hooren van zijnen naam was voldoende om het slechte koninklijke gouvernement in Napels te ontbinden, om de goed uitgeruste soldaten geheel te desorganiseren; de ministers en aanhangers van den jeugdigen koning vielen hem in eens zoo geheel af, dat men het gerucht, als zoude Sardinie de hand in het spel hebben gehad, bijna niet meer in twijfel kan trekken. Nadat de koning had ontwaard dat zijne zaak verloren was, liet hij al zijne goederen en schatten inpakken en scheepte hij zich in aan boord van een Spaansch oorlogschip, hetwelk door de koningin van Spanje ter zijner beschikking was gesteld.

Men zegt dat de keizer van Oostenrijk den vlugtenden monarch niet heeft willen ontvangen, om reden hij met Garibaldi in onderhandeling moet zijn getreden omtrent het aannemen eener Italiaansche politiek, het sluiten van een verbond met Sicilie en om Garibaldi te helpen in eenen aanval op de Oostenrijksche provincie, Venetie. De koning bevindt zich thans in de sterke vesting Gaeta alwaar hij, volgens geruchten, nog omringd is door eene sterke magt, welke hij hoopt te vereenigen met de pausselijke troepen onder Lamoriciere, om daarna te strijden voor zijne kroon Twijfelachtig als dit gerucht is, zal de nederlaag van Lamoriciere die flaauwe hoop wel geheel hebben vernietigd, wanneer die mogt hebben bestaan. Met een onvergelijkelijk gemak heeft Garibaldi tot nu toe zijn programma opgevolgd; na de laatst door hem behaalde zegepraal houdt hij zich zeker overtuigd dat hij Rome zal nemen, in spijt van het daar liggende Fransche garnizoen; daarna denkt hij de Oostenrijkers uit Venetie te verdrijven. Zoo als boven wordt gezegd is de weg die Garibaldi heeft ingeslagen tot nu toe effen genoeg geweest, doch ook thans zullen de moeijelijkheden eerst voor hem opdagen. Met de meeste volharding houdt hij zich aan zijne voornemens, en heeft hij reeds veel overwonnen waarvoor de ware vrienden van Italie in den beginne zeer bevreesd waren. Men onderstelt dat de Fransche keizer zich alleen gebonden acht om den paus en Rome te verdedigen, doch Garibaldi heeft als zijn bepaald besluit te kennen gegeven dat hij van den top van het Quirinaal het Italiaansche koningrijk zal afroepen. Garibaldi schijnt de plannen van Lodewijk Napoleon perfect te begrijpen; deze schijnt namelijk Elba en de eilanden van Sardinie op het oog te hebben als prijs voor de verdere uitbreiding van Piemont; misschien wenscht hij ook voor de toelating daarvan nog wel grootere concessien. Voor het oogenblik weigert Garibaldi nog om de inlijving van Sicilie en Napels bij Sardinie aftekondigen, en hij mag niet worden verdacht van door persoonlijke heerschzucht te worden gedreven. Openlijk verklaart hij zijne persoonlijke gehechtheid voor den koning van Sardinie, maar ook in het bijzonder veroordeelt hij de Sardinische diplomatie. Zijne handelingen hebben zijne opregtheid omtrent dit punt getoond. De Napolitaansche vloot heeft hij overgegeven aan den Sardinischen admiraal; in Napels en Sicilie heeft hij de Sardinische constitutie en wetgeving afgekondigd, en heeft hij nog andere stappen gedaan ter voorbereiding van de inlijving dier landen bij het Italiaansche koningrijk. Daar tegenover staat weer dat hij hevige Mazzinisten en roode republikeinen met belangrijke en verantwoordelijke posten heeft belast, en daar deze partijen met de meeste energie intrigueren om de inlijving bij Piemont te beletten, kunnen zij, in hunnen fanatieken ijver voor het republicanisme, de nieuwe hoop voor de Italiaansche onafhankelijkheid wel eens aan hunne inzigten opofferen.

Het is te hopen dat Garibaldi inzie dat elke tusschenkomst met betrekking tot Rome den Franschen keizer gelegenheid zal geven om tusschen beiden te treden, en dat in de algemeene *melée* welke daaruit zou voortspruiten, Italie zal worden afgeloopen zoowel door Frankrijk als door Oostenrijk. In dat geval zou alles wat in de laatste twaalf maanden verkregen is en daarbij de hoop der Italianen worden opgeofferd voor, een plan hetwelk later toch tot verwezenlijking moet komen.

Rome eveneens als Venetie zullen met den tijd een deel moeten uitmaken van het Italiaansche koningrijk, en Venetie is toch zeker niet waard om daarvoor het verlies te wagen der zoo kortelings verkregen onafhankelijkheid van een groot gedeelte van het schiereiland. In gespannen verwachting verkeert men met betrekking tot hetgeen door Garibaldi thans zal worden gedaan, en met het oog op het wel bekende karakter van dien man en op het groote vertrouwen wat bij in zich zelven stelt, is het te vreezen dat Italie eene hevige crisis te gemoet gaat.

Garibaldi haat de diplomatie en daaronder in het bijzonder den graaf Cavour: hij heeft verklaard het Cavour nimmer te kunnen vergeven dat deze eene Italiaansche provincie, waarin nog wel de geboorteplaats van Garibaldi ligt, heeft verkocht. Toen Garibaldi deze daad in het Sardinische parlement afkeurde werd hij door den graaf Cavour op eene zeer indiscrete wijze in zijne diepste gevoelens aangetast; ten gevolge daarvan moet dan ook Garibaldi den koning hebben verzocht om het ontslag van Cavour en Farini. Tevens vraagt Garibaldi 30.000 man der Sardinische troepen om in Napels het garnizoen te betrekken. De daartoe betrekking hebbende brief van Garibaldi is eerbiedig maar krachtig opgesteld. De boven aangehaalde voorwaarden zijn door Garibaldi aangeteekend als het *sine qua non* van eene goede verstandhouding tusschen hem en Piemont. De koning heeft onmiddellijk op dit schrijven geantwoord, waarvan echter nog niets is uitgelekt. Het ministerie zal het parlement de eischen van Garibaldi voorleggen, met verzoek om goedkeuring te mogen ontvangen op de door het ministerie gevolgde gedragslijn. Wordt deze goedkeuring niet verleend dan zal het kabinet uiteen moeten gaan. Eene groote agitatie heerscht deswege in Turijn.

Een gerucht wil dat de koning aan Garibaldi een zeer scherp antwoord heeft gegeven, waarbij hij hem onder anderen op de onuitvoerbaarheid zijner plannen wijst, en hem bedreigt dat hij de Sardinische troepen tegen hem zal doen oprukken wanneer hij eenige revolutionaire maatregelen neemt.

Latere berigten uit Napels zeggen dat de oneenigheid tusschen Garibaldi en Cavour thans openlijk en officieel is erkend. De *official Journal* van Napels valt niet alleen den graaf Cavour en zijne politiek aan, maar verklaart dat," niettegenstaande hij alle persoonlijk gevoel op het altaar des vaderlands wil opofferen, hij nimmer een man kan achten die eene Italiaansche provincie verkocht heeft." Bij een kort bezoek dat Garibaldi te Palermo heeft gebragt, moet hij op nieuw eene proclamatie aan de Sicilianen hebben uitgevaardigd waarin hij verklaart alleen in Rome het Italiaansche koningrijk te zullen uitroepen, en dat dus de inlijving voor het tegenwoordige is uitgesteld. De koning van Sardinie en de graaf Cavour gevoelen dat zij met veiligheid niet langer de door Garibaldi verkregen uitkomsten kunnen steunen, zonder de kans te hebben van zijne operatien te kunnen controleren en het revolutionaire element te verbreken; de verantwoordelijkheid van Garibaldi in het geheim te hebben ondersteund zou eindelijk op hun hoofd nederkomen. De vrees bestaat dan ook dat de koning zich aan het hoofd der beweging zou moeten stellen, om tusschen Garibaldi en het pausselijk garnizoen van Rome te treden.

Met het oog daarop is de paus dan ook uitgenoodigd om zijne huurtroepen te ontbinden, en daarbij is vooral gelet op des pausen regten als onafhankelijk vorst; de logica van den graaf Cavour mag nu in de theorie slecht zijn, zij wordt ten volle geregtvaardigd door de bijzondere omstandigheden van het geval.

De officiele gazette van Turijn bevat een gouvernements memorandum, door den koning van Sardinie gerigt aan zijne vertegenwoordigers bij de vreemde hoven. In dat stuk wordt den staat der zaken in Italie sedert den vrede van Villafranca blootgelegd. Het vestigt de aandacht op de weigering van het hof van Rome om, op uitnoodiging van Sardinie, zijn vreemdenlegioen te ontbinden en tracht met grondige redenen den door Sardinie gedanen stap te regtvaardigen. Het Sardinische gouvernement kan niet toestaan dat de Italiaansche beweging ontaarde in regeringloosheid en wanorde. Verder wordt de reeds gegeven verzekering herhaald dat de koninklijke troepen met de meeste nauwgezetheid Rome en het omliggende grondgebied zullen eerbiedigen, en wordt er een beroep gedaan op den heiligen vader die, eenige jaren geleden, de nationale beweging inwijdde. De memorie sluit aldus: „Wanneer de paus de herboring van Italie zal erkennen, hetwelk volgens den wil der voorzienigheid geschiedt, dan zal hij de vader der Italianen worden zoo als hij steeds de doorlugtige en eerwaardige vader van alle geloovigen is geweest.

De paus, of liever zijn minister en meester, de cardinaal Antonelli, heeft de vragen van het Sardinische gouvernement verworpen, wat dan ook trouwens wel was verwacht; onmiddelijk daarop zijn twee Sardinische legercorpsen, het eene onder den generaal Cialdini, het andere onder den generaal Fanti, Cimbria en de Marken binnengerukt. Hun marsch was zeer snel. Cialdini nam zonder eenig verlies aan zijne zijde bezit van Pesaro en Tano; Fanti nam na een hevig gevecht Perugia, hij werd door de bevolking dier stad zeer ondersteund. Het pausselijk garnizoen vocht wanhopig. Vele zoodanige overwinningen zijn daarop gevolgd; des pausen Iersche brigade, van welker daden de Iersche bladen zooveel hebben voorspeld, is tot een even ontijdig als grappig einde gekomen. Het schijnt dat na al het gebeurde het geheele legioen nog 1150 man sterk was. Lamoriciere stelde echter niet veel vertrouwen in hen en verdeelde hen op verschillende plaatsen; in het kort zij zijn thans allen gevangen en wel 600 te Spoleto, 400 te Pesaro en 150 in eene andere plaats. De Ieren hebben dan ook in waarheid geene gelegenheid gehad om zich te onderscheiden. Cialdini was later opgerukt tot Sinigalia; aldaar werd hij onverwachts aangevallen door Lamoriciere aan het hoofd van 11,000 man, terwijl te gelijkertijd een corps van 4000 man eenen uitval uit Ancona deed. Beide aanvallen werden afgeslagen en leed de pausselijke generaal eene volmaakte nederlaag, zijne troepen werden verstrooid, en het gelukte hem zelf te nauwernood om, vergezeld door eenige kavalleristen, te ontkomen.

Tijdens het laatste bezoek van den keizer der Franschen te Nice had Z. M. een onderhoud met den graaf Cavour; men zegt dat bij die gelegenheid Cavour van den keizer de belofte kreeg dat hij niet zou tusschen beiden treden zoo lang Rome niet werd aangevallen; voor die concessie moet eenen prijs zijn bepaald *à la* Nice en Savoije, welk gerucht wel eenig vertrouwen verdient wanneer men in aanmerking neemt hoedanig de Fransche bladen zich daaromtrent uitlaten; zij loochenen toch geheel deze vooronderstelling even als zij deden toen er in het begin sprake was van de inlijving van Nice en Savoije. In elk geval is het zeker dat het Sardinische gouvernement na het gezegde onderhoud meer bepaald is beginnen te handelen; nimmer echter was de politiek van den Franschen keizer meer met de gewone geheimzinnigheid omsluijerd dan in het tegenwoordige geval. Wij kunnen niet gelooven dat de keizer zoo geheel bereidwillig zal toestemmen in de eenheid van Italie, waardoor de traditioneele politiek van Frankrijk de nederlaag zou krijgen. Het Fransche gouvernement heeft zeker zijnen ambassadeur uit Turijn teruggeroepen, ten teeken dat hij protesteert tegen eenen aanval op het pausselijk gebied. De *Moniteur* zegt dan ook dat in die handelwijze geene beleediging ligt opgesloten, en deelt verder Sardinie mede "dat de wettige uitbreiding van grondgebied in geen geval daarbij kan zijn begrepen. De geruchten als zoude er worden geintrigueerd tot herstelling der dynastie te Napels zijn van allen grond ontbloot. Daarentegen wordt er weder gesproken van het te Villafranca gevormde plan om eenen Italiaanschen bond optergten. Een ander verhaalt weder dat Oostenrijk dezelfs belofte van non-interventie niet meer behoeft te houden nu de paus aangevallen is, en dat Sardinie niet op Fransche hulp behoeft te rekenen wanneer Venetie wordt aangevallen, zelfs wanneer ten gevolge daarvan Lombardije verloren werd. Het Fransche garnizoen te Rome is intusschen versterkt.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Naam van het Schip.	den Gezagvoerder.	Grootte van 't schip in Lasten.	van waar gekomen.	wanneer gezeild.	welke plaats aangedaan.	werwaarts bestemd.	Agenten.
Nov. 14	Nederl.	Maria Catharina.	H. C. Bos.	399	Cardiff.	16 Julij.	Anjer.	Soerabaija.	P. Kervel & Co.
„ 15	„	Almonde.	H. G. Surie.	294	Rotterdam.	25 April.	geen	„	
„ —	Hamb.	Louize.	J. H. C. Meijer.		Batavia.			„	Math. Ebbs. Ruys & Co.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerder.	Naar.
Novem. 15	Ned. Ind.	Doedoel Barie.	Sech Said Makmoon.	Boeloe via Toeban en Bandjar.
„ —	„ „	Mifiejoel Moeloek.	Braie.	Sumanap.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Bestemming.	Agenten.
Nederlandsche	Delftshaven.	Schaap.	In reparatie.	B. Kopersmit & Co.
„	Aegidia en Paulina.	Itz.	Nederland.	„ „ „ „
„	Argus.	J. R. Smit.	Amsterdam.	„ „ „ „
„	Amsterdam.	Wiegmink.	„	„ „ „ „
„	Helmers,	A. Ressen.	Onbepaald.	E. Ten Brinck & Co.
„	Stad Gouda.	des Ruelles.	Onbepaald.	„ „ „ „ „
„	Prins Fred. der Nederl.	C. C. de Witt.	Onbepaald	Schimmelpenninck & Co.
„	Jeannette Cornelia.	Verhoeven.	Nederland	„ „ „
Engelsche	Alcijone.	Graij.	Onbepaald.	„ „ „
„	Acadia.	Greefkes.	Nederland.	„ „ „
„	Louise Kroonp. v. Zweden.	J. van der Linden.	„	B. J. van Eck & CO.
Engelsche	Annie Archibald.	John Turneij.	Onbepaald.	J. F. van Leeuwen & Co.
Nederlandsche	Bellatrix.	A. P. Sandberg.	Amsterdam.	Fraser Eaton & Co.
Amerik.	Philomela,	Ellms.	America,	„ „ „ „
Engelsche	Orestes.	Gaij.	In lossing.	„ „ „ „
Nederlandsche	Billiton.	Ten Zeldam Ganswijk.	Nederland.	Hill Broekman & Co.
Nederlandsche	Joan Melchior Kemper.	Salm.	„	Mc Lennan & Co.
„	Susanne.	Vouck.	„	Mathieu Ebbs Ruys & Co.
„	Doelwijk.	Van de Vutte.	„	„ „ „ „ „
„	Salatiga.	H. F. Biesthord.	Rotterdam.	Anemaet & Co.
„	Maria Catharina.	H. C. de Bos.	Nederland.	P. Kervel & Co.
Pruissische	Von der Heydt.	Neumann.	Falmouth.	„ „ „ „

Marktprijzen.

SUIKER *f* 15$^{3}/_{2}$.—

RIJST (CARGA) *f* 135 @ *f* 145.—

Id. (WITTE) *f* 165 @ *f* 180.—

ARAK *f* 46.—

OLIE (KLAPPER) *f* 25.—

KADJANG MATTEN. *f* 9.—

ROTTING *f* 7 @ *f* 9.—

WISSELKOERS 108$^{1}/_{2}$.—

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Zondag den 18den November 1860.

's Morgens te half negen ure.

Ds. VAN STEEDEN.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST.

Zondag den 18den November 1860.

Eerste H. Dienst te 7 ure.

De Hoogmis te 8$^{1}/_{2}$ ure.

Het Lof 's avonds te 6$^{1}/_{2}$ ure.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO[illegible] SOERABAYA.